

Berit Åberg berättar:

Jag har länge tänkt skicka det bifogade brevet (som min morfar Einar skrev till sin syster Maja 1923) och tre bilder, som visar lite av sommargästliv på Dunshammar i början av 1900-talet. Nu blir det av. Jag skrev av detta och några till brev när jag lånade brevsamlingen av min kusin för en tid sedan.

Min morfar Einar Zachrisson och min mormor Dagmar, f. Jernberg, gifte sig hösten 1915 och bodde från giftermålet i Västerås. Han var ingenjör, blev så småningom lektor på tekniska läroverket. Hon var också lärare, på flickskolan, i matematik och kemi och biologi, tror jag.

Varje sommar flyttade de till Dunshammar, där de hyrde ena flygeln på gården. Jag vet inte när de började med det, men 1923 bodde de i alla fall där, och detta sommarboende fortsatte i decennier, också efter morfars död 1939. När jag var liten, på 50-talet, bodde min mormor och min moster Malin på somrarna i stugan uppe i backen ovanför ladugården, första huset till höger på Gröndalsvägen.

Gården Dunshammar (jag vet inte när bilden är tagen)

Det finns ganska många bilder av syskonen Zachrisson, som föddes vartannat år. Nu är alla döda. De var Ingrid (f. 1917), Lars-Erik (f. 1919), Gunnar (f.1921), Malin (f. 1923), Kerstin, (f.1925). Kerstin var min mamma. Lars-Erik gifte sig med Barbro Andrén, som sommarbodde i Storäng.

En rolig bild med hela familjen vid en gärsgård. Den måste vara plätad 1926, eftersom min mamma, som är yngst, ser ut att vara ett år. Fr v: Kerstin, hennes mamma och min mormor Dagmar, Malin, pappa Einar, Lars-Erik, Ingrid, Gunnar.

2018-08-16

Dunshammar, Ängelsberg 20.7 1923

Rt. Ängelsberg 2B

Käraste syster Maja

Ett hjärtligt tack från Dagmar och mig för dina brev till av den 4 ds! Ävenså tack för de 20 kronorna, som kommit fram i laga ordning! Din fråga, om vi vilja övertaga ett ditt patentrås, har jag även fått, men som jag, bland mycket annat bestyr, aldrig kommit ihåg att fråga, vad ett sådant lås kostar, jag haft tillfälle därtill i stan, kan jag ännu ej säga dig, vad ditt lås är värt, men skall undersöka saken vid tillfälle.

Här hava vi det verkligt skönt på Dunshammar. Barnen frodas och ha det mycket roligt. Som lekkamrater ha de arrendatorns barn som bor alldeles här bredvid. Hela familjen är mycket hygglig och barnen ovanligt väluppfosttrade, så att vi hava bara glädje av grannskapet. Alla tre de äldsta barnen bada vid gott väder i sjön i viken nedanför stugan, och Ingrid är riktigt duktig i vattnet. Lantgårdens nöjen i form av hästar, kor, får och höns senteras livligt: om kvällarna sprida ungarna kring sig en doft av kor och ladugård, som känns vida omkring. Ett av Ingrids huvudnöjen är att få gå med och hämta korna på kvällarna. Malin frodas även gott: hon väger nu 6 kg. och är mycket snäll, sedan hon funnit på att använda sin energi till att leka med fingrarna, vilken lek ger henne sysselsättning i timtal, om så är. Hon är för övrigt en "förtjusande" uppenbarelse i skärt och vitt och smått solbrända kinder, blå ögon och ljust hår. - Hälsotillståndet är gott. Vid övergången mellan kallt o varmt väder blev Ingrid och Lars-Erik emellertid förkylda med feber i c:a 5 dagar, max. 40° C., vi blevo naturligtvis rätt oroliga, men synes det endast ha varit röda, svullna halsar. Lars Eriks öra är ännu ej fritt från var, varför Dagmar ännu "kokar ut" detsamma med vätesuperoxid.

Vi rta (oläsligt) ha det även bra: Dagmar har nu efter 1 juli fått igen Ester, så att nu kan hon även få taga igen sig ett slag, så gott det går. Vi äro ibland på sjön, ibland promenera vi i de vackra omgivningarna.* Vädret, först regn, sedan värmebölja, har dock lagt en del hinder i vägen för ens aktivitet, men nu synas vi närma oss det behagliga "lagom" även i detta hänseende. I slutet av förra veckan var jag i ärenden i Västerås. Hemvägen togs i söndags morse med bil tillsammans med Bobäcks och Wennerbergs. Dessa gästade oss sedan hela söndagen och återvände på kvällen kl. 1/2 9 till Västerås, ävenledes per bil. Och bilfärden blir ej stort dyrare än 3:dje klass biljett på järnvägen!! - Bobäcks bo i sommar i en gård norr om Västerås i Svartå-dalen, ej längre bort, än att Carl Filip ledigt cyklar ut och in för varje dag. Där ha de det skönt och trevligt, om ock ej något trevligt badvatten.

Hoppas, att Ni alla på Stöpsjön ha det skönt och må bra, och att Annas arm, som du skrev om, nu måtte vara bättre. Hälsa henne och bed henne och hennes barn vara välkomna och gästa oss på återresan, om det passar, antingen vi äro kvar på landet eller flyttat in till Västerås. Om det blir vackert väder, stannar nog Dagmar och barnen åtminstone till slutet av aug.

Du har väl hört att Pae (oläsligt) den 1 sept. blir disponent på Guldsmidshyttan?

Dagmar och jag förena oss i hälsningar till Carl och Maria, Anna och hennes barn, samt först och främst till dig.

Tillgivne brodern Einar

*Vi göra dock även något nytta.